

inkoustová noc II

píšu ti milá zpátky zas
v odpověď na tvé první psaní
objevil jsem ho při snídani
z poličky na mě z nenadání
spadl i s hrnkem ten tvůj vzkaz
píšu ti tedy zpátky zas

celý ten dopis všechna čest
napsalas pěkně na mou věru
hrnek je sice na maděru
byl ale z penny tak to беру
že za tu cenu nebyl fest
však mi jich zbylo ještě šest

píšeš že sobě přál jsem jen
že stále chtěl jsem kdesi cosi
to už je snad na kosmonosy
jediné oč jsem vždy tě prosil
ať zamkneš dveře když jdeš ven
vše marno dům byl vykraden

ta noc co z hlavy nejde ti
vybaví se mi také v mžiku
zkratovala jsi elektriku
měli jsme tehdy z pekla kliku
že bylo nízké napětí
moh' vzniknout požár vzápětí

tma tedy byla nač si lhát
opravit jistič to dá práci
shořelo něco v izolaci
saze a čmoud jak při kremaci
tma jako v pytli všude smrad
prý noc jak inkoust – mám se smát?

píšeš mi taky o kus dál
že jsem si jinou našel asi
nemusíš rvát si z hlavy vlasy
vždyť jsem si jenom o počasí
s pošťáčkou přes plot povídal
žárlivý výstup hned se stal

a nelhal jsem ti vážně ne
jen jak jsem říkal že jsem nepil
(tu vázu jsem pak přece slepil
abych si to tak nepolepil)
a jak jsem sněd to uzené
jinak jsem nelhal fakt že ne

stejně jsi milá zdá se mi
nechtěla dát mi sbohem navždy
víš přece stejně jako každý
že kdo chce páchat sebevraždy
neskáče z okna v přízemí
skončilas zadkem na zemi

chápu že chceš teď sama být
ač jsem tvůj muž a ty má žena
dost bolí kostrč naražená
a ty jak vím jsi uražená
a tak ti přeju k léčbě klid
můžeš se snáz pak uzdravit

svůj dopis končím je to kříž
poštou ho pošlu a nic více
až přijdeš domů z nemocnice
s modravou boulí u zadnice
ať ke mně najdeš cestu blíž
snad to pak se mnou vydržíš